

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 574

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 iulie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
564.	2	471.	11–12
565.	2	493.	13–14
566.	2		
567.	3		
568.	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 213 din 9 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „ <i>precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv</i> ”, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă	4–11	386.	15
		901/2.460.	16
			★
		Rectificări	16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 798/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 16 iulie 2019, doamna judecător Ibolya Mitrea, președintele Tribunalului Harghita, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2019.
Nr. 564.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 799/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Georgeta Iliescu, judecător la Tribunalul Alba, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2019.
Nr. 565.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 797/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Cristina Mănăstireanu, judecător la Curtea de Apel Cluj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2019.
Nr. 566.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 796/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul colonel (ret.) Constantin Udrea, judecător militar la Curtea Militară de Apel București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2019.
Nr. 567.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție din Ministerul Afacerilor Interne

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului chestor de poliție Voicu *Florea* Mihai-Marius îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 11 iulie 2019.
Nr. 568.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 213

din 9 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 521 alin. (3) și (4) raportate la art. 518 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Annemarie Fleischer în Dosarul nr. 485/85/2016* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.040D/2018.

2. La apelul nominal răspunde partea Ernst Faff, personal. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.077D/2018, nr. 2.112D/2018, nr. 2.113D/2018, nr. 2.258D/2018, nr. 2.287D/2018 și nr. 2.366D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) și art. 4, raportat la art. 518 și art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, a prevederilor art. 27 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, a prevederilor art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și, respectiv, a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

4. Excepțiile au fost ridicate de Societatea Aden Farm — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 16.425/271/C/2015-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios

administrativ și fiscal, de Ioan Sorin Brezaie și Banca Comercială Română — S.A. din București în dosarele nr. 131/203/2017 și nr. 10.217/306/2015 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, de Marius Rogojinaru și Societatea Agropiscicola Tei — S.R.L. din Plătărești, județul Călărași, în Dosarul nr. 525/116/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Ioan Octavian Bratu în Dosarul nr. 502/306/2016 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, și, respectiv, de Lina Roman în Dosarul nr. 437/339/2016 (1.937/2018) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

5. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției Banca Comercială Română — S.A. din București, domnul avocat Eugen Tudose, din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, precum și pentru autorii excepției Marius Rogojinaru și Societatea Agropiscicola Tei — S.R.L. din Plătărești, județul Călărași, doamna avocat Loredana Nedelcu, din Baroul București, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.077D/2018, nr. 2.112D/2018, nr. 2.113D/2018, nr. 2.258D/2018, nr. 2.287D/2018 și nr. 2.366D/2018 la Dosarul nr. 2.040D/2018. Reprezentanții părților prezente nu se opun conexării. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.077D/2018, nr. 2.112D/2018, nr. 2.113D/2018, nr. 2.258D/2018, nr. 2.287D/2018 și nr. 2.366D/2018 la Dosarul nr. 2.040D/2018, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul pe fondul cauzei.

8. Partea Ernst Faff învederează Curții aspecte referitoare la fondul cauzei deduse soluționării instanței de judecată, solicitând respingerea excepției.

9. Reprezentantul autoarei excepției Banca Comercială Română — S.A. din București solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018, coroborată cu art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. Totodată, solicită Curții să menționeze expres, în considerentele deciziei pe care o va pronunța, că respingerea ca devenită inadmisibilă a excepției conferă dreptul de a formula cerere de revizuire.

10. Reprezentanta autorilor excepției Marius Rogojinaru și Societatea Agropiscicola Tei — S.R.L. din Plătărești, județul Călărași, apreciază că excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

11. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

12. Prin Încheierea din 15 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 485/85/2016*, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) și (4) raportat la art. 518 din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.**

13. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 16.425/271/C/2015-R, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) și art. 4 raportate la art. 518 și art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.**

14. Prin încheierile din 17 și 24 octombrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 131/203/2017 și nr. 502/306/2016, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă.**

15. Prin Încheierea din 17 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 10.217/306/2015, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.**

16. Prin Încheierea din 22 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 525/116/2016/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.**

17. Prin Încheierea din 1 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 437/339/2016 (1.937/2018), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.**

18. Excepția a fost invocată de Annemarie Fleischer, de Societatea Aden Farm — S.R.L. din Oradea, de Banca Comercială Română — S.A. din București și de Ioan Sorin

Brezaie, de Societatea Agropiscicola Tei — S.R.L. din Plătărești, județul Călărași, și de Marius Rogojinaru, de Ioan Octavian Bratu și, respectiv, de Lina Roman în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor hotărâri pronunțate de instanțele de fond.

19. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52 din 18 iunie 2018, se arată, în esență, că prin această decizie s-a stabilit că hotărârile judecătorești pronunțate în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, în procese începute anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, respectiv data de 20 iulie 2017, nu sunt supuse recursului.** Ulterior, prin Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018, instanța de contencios constituțional a statuat că interpretarea dată de instanța supremă prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă este neconstituțională. Or, având în vedere existența acestor două decizii contrare, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și de Curtea Constituțională, pe de altă parte, se apreciază că singura autoritate în măsură să decidă asupra constituționalității prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată de instanța supremă, prin decizia menționată, este Curtea Constituțională, în temeiul art. 142 alin. (1) din Constituție. Totodată, se mai susține că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă contravine dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, conducând la inaplicabilitatea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 în cadrul litigiilor *pendinte* la data publicării acesteia, cu încălcarea principiilor constituționale ale separației și echilibrului puterilor în stat, al legalității, egalității în drepturi și accesului liber la justiție, precum și rolului și efectelor deciziilor Curții Constituționale. În acest sens, se arată că efectul general obligatoriu al acestora este aplicabil, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, în toate litigiile în care raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituționale nu este definitiv consolidat, nefiind pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă. Or, în ipoteza unui recurs declarat, dar nesoluționat înainte de data publicării deciziei de admitere a Curții Constituționale, respectiv 20 iulie 2017, raportul juridic contestat este în curs de soluționare. Pe de altă parte, se arată că textul constituțional citat nu distinge nici în funcție de tipurile de decizii pe care Curtea Constituțională le pronunță, nici în funcție de conținutul acestor decizii, ceea ce conduce la concluzia că toate deciziile instanței de contencios constituțional, în întregul lor, sunt general obligatorii.

20. Se mai susține că legiuitorul constituant a instituit competențe specifice și diferite pentru Curtea Constituțională și Înalta Curte de Casație și Justiție, urmărind eliminarea posibilității pronunțării unor hotărâri contradictorii și respectarea, deopotrivă, a deciziilor pronunțate. În speță, se pune problema distincțiilor dintre efectele juridice ale deciziilor celor două instanțe, precum și a temeiului de drept care fundamentează preeminența uneia sau alteia dintre deciziile contrare. În acest sens, se mai arată că, prin pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța supremă poate analiza doar prevederi legale, fiind exclus controlul, pe această cale, a unei decizii a Curții Constituționale, autoritate publică distinctă de puterea judecătorească, reglementată printr-un titlu distinct din Constituție. Mai mult, depășirea atribuțiilor instanței supreme rezultă din faptul că a trecut la analiza principiului constituțional al neretroactivității legii civile, pronunțându-se tocmai asupra unei decizii a instanței de contencios constituțional, singura autoritate care este garantul supremației Constituției, potrivit art. 142 alin. (1) din Legea

fundamentală și propriei sale jurisprudențe. Se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009, nr. 206 din 29 aprilie 2013, nr. 265 din 6 mai 2014, nr. 51 din 16 februarie 2016, nr. 397 din 15 iunie 2016 și nr. 404 din 15 iunie 2016, cu motivarea că instanța supremă nu se poate transforma într-o instanță de control judiciar al actelor Curții Constituționale, cu încălcarea efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale, precum și a competențelor exclusive ale acesteia. În acest mod instanța supremă își depășește competența și adaugă la o decizie a instanței de contencios constituțional, negând, pentru justițiabili, posibilitatea de a invoca nelegalitatea deciziei instanței de apel pe calea recursului, deși criteriul valoric care a stat la baza hotărârii legiuitorului, respectiv acela de a exclude accesul la această cale de atac, a fost constatat ca fiind neconstituțional. În acest mod sunt încălcate principiul securității juridice, al cerințelor de precizie, claritate și previzibilitate, precum și al statului de drept și separației puterilor în stat.

21. Mai mult, se susține că este inadmisibil ca, prin înlăturarea efectelor paragrafului 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, instanța supremă să considere că o normă juridică ce a încetat să mai producă efecte juridice, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, să poată fi aplicată în continuare, cu motivarea că, la momentul începerii procesului judiciar, părțile nu au avut în vedere că hotărârea nu va putea fi supusă recursului. În acest sens se arată că, în justificarea motivului pentru care nu a luat în considerare paragraful 32 din decizia Curții Constituționale, referitor la efectele acesteia, instanța supremă a făcut diferențierea între considerentele pe care se sprijină aceasta, pe de o parte, și considerentele autonome, pe de altă parte, apreciind că dispozitivul deciziei Curții Constituționale nu face corp comun cu paragraful 32 al acesteia, întrucât nu se sprijină pe acesta, deși practica instanței de contencios constituțional este bogată, cu privire la forța obligatorie a considerentelor deciziilor sale, în acest sens fiind Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010 sau Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017.

22. Se mai susține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele deciziilor sale, prevederile legale constatate ca fiind neconstituționale își pierd eficiența juridică și nu mai pot fi aplicate, astfel încât cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești urmează a fi soluționate cu luarea în considerare a acestei noi realități juridice, determinată de existența deciziilor Curții Constituționale, iar nu prin raportare la art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin decizia instanței supreme. În soluționarea problemelor de drept cu care a fost sesizată, instanța supremă nu își poate asuma rolul puterii legiuitoare, nu poate să adopte norme noi sau să abroge norme existente.

23. Se mai susține că prevederile legale criticate, astfel cum au fost interpretate de instanța supremă, au blocat accesul la calea de atac a recursului, în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, punând cetățenii într-o situație diferită, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă, ceea ce contravine principiilor constituționale ale egalității în fața legii, accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil. În acest sens se arată că, potrivit interpretării date de Înalta Curte prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, decizia Curții Constituționale se va aplica doar proceselor începute după publicarea acesteia, fiind creată, în acest mod, o diferență de tratament juridic între justițiabilii care au formulat o cerere de chemare în judecată anterior publicării deciziei, pe de o parte, și justițiabilii care au formulat o cerere de chemare în judecată ulterior acestei date, deși situația juridică este aceeași, respectiv există un proces în

curs, în care nu a fost pronunțată o hotărâre în apel. Se mai susține că, deși o diferență de tratament similară, bazată pe momentul introducerii cererii de chemare în judecată, va exista întotdeauna, în cazul în care apare un conflict în timp, de legi procedurale (în special în cazul în care legiuitorul a optat pentru ultraactivitatea legii de procedură vechi), totuși această diferență devine nejustificată și neconstituțională în situația în care tratamentul diferențiat vizează producerea ori nu a efectelor unei dispoziții legale neconstituționale. Într-un asemenea caz este restrâns dreptul la recurs, deși o asemenea restrângere a fost constatată anterior neconstituțională, cu caracter general și obligatoriu, potrivit efectelor deciziilor Curții Constituționale.

24. De asemenea, în legătură cu invocarea încălcării principiului constituțional al egalității în drepturi, se arată că este creată o discriminare nejustificată între persoanele care au invocat excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 și persoanele care nu au invocat această excepție, deși, în ambele cazuri, cererea de chemare în judecată a fost introdusă înainte de publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I. Se susține că această discriminare nu este fundamentată pe un criteriu obiectiv și rațional, câtă vreme complexitatea unor cauze nu depinde de invocarea sau nu a excepției de neconstituționalitate, ci de problema de drept dedusă judecării.

25. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, se susține că aceste prevederi legale, în forma anterioară pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, încalcă principiul constituțional al egalității în fața legii, fără nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

26. Referitor la prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se susține că și acestea capătă valențe neconstituționale, din perspectiva interpretării date textelor de lege criticate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă. De asemenea, se susține că o asemenea interpretare nu poate fi opozabilă tuturor instanțelor de judecată, deoarece nu se referă la dezlegarea unor probleme de drept, ci la interpretarea unei decizii a Curții Constituționale.

27. În concluzie, se susține că utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, prin care s-a constatat încălcarea principiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3), atrage însăși neconstituționalitatea „dezlegării date chestiunii de drept”, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Se mai susține că, în același timp, interpretarea dată art. 27 din Codul de procedură civilă, în sensul creării de diferențieri, pentru situații care sunt fundamental asemănătoare, și negarea accesului la justiție atrag și neconstituționalitatea acestui text de lege, în interpretarea dată de instanța supremă.

28. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă asigură previzibilitatea și stabilitatea normelor de procedură, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale. Spre deosebire de vechiul Cod de procedură civilă, în actualul Cod de procedură civilă nu se mai prevede regula aplicării imediate a legii noi, art. 27 ținând cont de necesitatea respectării preeminenței dreptului și securității juridice, precum și de respectarea așteptărilor legitime și a egalității în fața legii. În aceste condiții, părțile cunosc din momentul înregistrării, respectiv al primirii cererii de chemare în

judecată, care sunt instanțele competente, căile de atac, în raport cu care pot estima durata procesului și costul acestuia. Prevederile legale criticate nu încalcă accesul liber la justiție, deoarece acest drept nu presupune automat și dublul grad de jurisdicție și nici prevederile art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție, fiind, dimpotrivă, garantul securității juridice.

29. Se mai apreciază că prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, întrucât modalitatea de interpretare a unei chestiuni de drept nu intră în competența niciunei alte puteri în stat. În acest sens se apreciază că problema de drept a fost corect tranșată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

30. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens consideră că sesizarea în vederea dezlegării unei chestiuni de drept reprezintă un mecanism de asigurare a unei practici judiciare unitare, complementar și distinct de instituția recursului în interesul legii, pus la îndemâna instanței supreme, iar finalitatea acestuia este pronunțarea unei hotărâri obligatorii, atât pentru instanța care a solicitat dezlegarea, cât și pentru celelalte instanțe judecătorești. Se mai apreciază că, pronunțând Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, instanța supremă nu a făcut altceva decât să-și exercite una dintre competențele legale, fără să poată fi reținută încălcarea dispozițiilor constituționale invocate. Se mai apreciază că în sistemul actualului Cod de procedură civilă a fost adoptată o concepție nouă, care se îndepărtează de la cea anterioară (bazată, fără distincții, pe aplicarea imediată și generală a legii noi), tocmai pentru a se ține seama, deopotrivă, de exigențele principiului preeminenței dreptului și securității juridice, precum și de principiul respectării drepturilor și situațiilor legalmente dobândite, al respectării așteptărilor legitime, al egalității în fața legii, părțile cunoscând, încă din momentul declanșării procesului, care sunt căile de atac ce se pot exercita.

31. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se consideră că, potrivit dezlegării menționate, prin stabilirea datei sesizării instanței, ca moment procesual de care legea leagă stabilirea regimului căilor de atac cărora le este supusă hotărârea judecătorească [conform art. 27 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013], au fost aduse la îndeplinire de către instanța supremă prerogativele constituționale înscrise în art. 126 alin. (3) din Constituție, în acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii și cu principiile care guvernează desfășurarea procesului civil.

32. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile legale asupra cărora s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017 au valoarea unei legi noi de procedură, a cărei aplicare în timp presupune observarea prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale, dar și normele generale de drept tranzitoriu, cuprinse în art. 24—27 din Codul de procedură civilă. Din această perspectivă, principiul aplicării pentru viitor a deciziilor Curții Constituționale nu împiedică, ci, dimpotrivă, impune aplicarea dispozițiilor art. 24—27 din Codul de procedură civilă, stabilirea în concret a legii aplicabile în cazul unui conflict de norme de procedură civilă neputând fi rezolvată doar prin raportarea la Legea fundamentală. Se mai apreciază că Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, în

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, răspunde cerințelor privind egalitatea cetățenilor în fața legii și pune în acord aplicarea pentru viitor a efectelor deciziilor Curții Constituționale cu principiul similar reglementat de art. 147 alin. (4) din Constituție, securitatea juridică fiind reală numai atunci când soluționarea unei cauze nu este condiționată de hazardul unei eventuale modificări care să stabilească o nouă normă de competență sau de exercitare a unei căi de atac, în situația în care în cauză a fost depășit momentul stabilirii competenței. Se mai apreciază că interpretarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă asigură tocmai neretroactivitatea dispozițiilor procedurale noi, apărute fie prin intervenția legiuitorului, fie ca urmare a declarării neconstituționalității unor texte. Numai în această modalitate se asigură previzibilitatea etapelor procesuale, iar, în cazul concret al căilor de atac, estimarea realistă a duratei procesului, dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă nefăcând altceva decât să reitereze consecințele art. 24—25 din același cod pentru situația particulară a căilor de atac. Dimpotrivă, alegerea unui moment subiectiv pentru aplicarea efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, respectiv cel al pronunțării hotărârii, determină o posibilă discriminare pentru diferite părți care au declanșat litigiile cu reprezentarea clară a modalității de desfășurare a procesului civil, în toate fazele procesuale. Introducerea criteriului subiectiv al momentului pronunțării hotărârii deschide pentru unele părți posibilitatea accesului la o nouă cale de atac, în timp ce alte părți sunt lipsite de o asemenea posibilitate, deși toate părțile se bucurau inițial de același regim procesual.

33. Pe de altă parte se mai apreciază, în esență, că, pronunțând Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, instanța supremă nu a făcut decât să-și exercite una dintre competențele legale, în acord cu prevederile constituționale, precum și cu prevederile legale ce guvernează desfășurarea procesului civil.

34. Se mai apreciază că interpretarea dată prevederilor de lege criticate urmărește tocmai clarificarea problematicii privitoare la aplicarea în timp a dispozițiilor procesuale sub aspectul căilor de atac admisibile împotriva unei hotărâri judecătorești, iar forul de jurisdicție constituțională și instanța supremă au acționat fiecare în sfera competenței lor suverane, Înalta Curte nerealizând decât o interpretare unitară și obligatorie a efectelor declarării neconstituționale a unei dispoziții legale asupra proceselor aflate pe rolul instanțelor de judecată. De asemenea, se mai apreciază că prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție nu au legătură cu dispozițiile legale criticate.

35. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile art. 147 alin. (4) teza a doua din Constituție sunt în deplin acord cu principiul neretroactivității legii noi, consacrat de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, articol care nu distinge între normele de drept substanțial și cele de drept procesual și care trebuie respectat ca atare de unica autoritate legiuitoare a țării, Parlamentul, și cu atât mai mult de orice alte autorități publice, indiferent de atribuțiile acestora, astfel cum sunt reglementate prin Constituție.

36. Se mai apreciază că modificarea regimului căilor de atac, pe parcursul unor litigii concrete, aflate în curs de soluționare, prin adăugarea ori suprimarea unei căi de atac, a unor motive, condiții de admisibilitate etc., este de natură a avantaja o parte în detrimentul celeilalte, ceea ce rupe echilibrul procesual, egalitatea armelor și afectează astfel echitatea procesului, ca drept fundamental, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție

și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

37. Se mai consideră că instanța constituțională, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, nu a extins controlul de constituționalitate și asupra dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, iar justiția este atributul suveran al instanțelor judecătorești, conform art. 126 din Constituție, care consacră competența exclusivă a Înaltei Curți de Casație și Justiție în asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către celelalte instanțe judecătorești. Prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, instanța supremă s-a pronunțat în limitele competențelor sale în materia asigurării unei practici judiciare unitare, în acord cu propriile competențe, o atare interpretare neputând contraveni prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), care consacră principiul securității juridice, ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor — legislativ, executiv și judecătorească — în cadrul democrației constituționale și nici art. 53, cu referire la art. 21 din Constituție, dreptul de acces la justiție nefiind restrâns în acest mod.

38. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

39. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

40. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

41. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierilor de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 521 alin. (3) și (4) raportate la art. 518 din Codul de procedură civilă, precum și art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. 521 alin. (3) și art. 4, raportat la art. 518 și art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, a prevederilor art. 27 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, a prevederilor art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și, respectiv, a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

42. În ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a statuat cu valoare de principiu că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate (în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012; Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017). De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate este o operațiune care, pe lângă existența unor condiționări formale inerente ce incumbă în sarcina autorului acesteia, poate necesita și o apreciere obiectivă a Curții Constituționale, având în vedere finalitatea urmărită de autor prin ridicarea excepției. O atare concepție se impune tocmai datorită caracterului concret al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție (Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, precitată).

43. Prin urmare, în prezentele cauze, analizând motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, care tinde în mod univoc la critica dispozițiilor legale, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, precum și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”;

— Art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „*(3) Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”;

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „*(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.*”

44. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, alin. (4) privind principiul separației și echilibrul puterilor în stat și alin. (5) referitor la principiul legalității, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor*

drepturi sau al unor libertăți, art. 126 alin. (3) referitor la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, art. 142 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale și art. 147 alin. (1) și (4) referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale.

45. Analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea reține că, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constatat că aceste prevederi legale, în interpretarea dată de instanța supremă, sunt neconstituționale.

46. Prin această decizie, paragrafele 66—78, Curtea a reținut că, potrivit interpretării date de instanța supremă prin intermediul hotărârii prealabile, deși dispoziția legală care suprima în mod expres calea de atac a recursului, în privința hotărârilor judecătorești pronunțate în cererile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, a fost constatată neconstituțională, aceasta continua să fie aplicabilă tuturor litigiilor în curs, înregistrate pe rolul instanțelor anterior datei publicării deciziei de constatare a neconstituționalității. Curtea a reținut că o asemenea soluție interpretativă are semnificația prelungirii, în timp, a efectelor unei norme constatate neconstituționale, cu consecința aplicării acesteia în cadrul proceselor în curs, ceea ce conduce la încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră efectul imediat și general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

47. Curtea a mai reținut că aceste prevederi constituționale, coroborate cu cele cuprinse în art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, instituie o regulă de aplicare în timp a normelor legale constatate neconstituționale, regulă care se aplică în mod prioritar, dată fiind forța juridică superioară a normei constituționale, în raport cu normele generale de drept tranzitoriu, cuprinse în acte normative cu forță juridică inferioară (în speță, Codul de procedură civilă), în acord cu principiul supremației Legii fundamentale, cuprins în art. 1 alin. (5) din Constituție.

48. Totodată, Curtea a mai reținut că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, de către instanța supremă, este contrară și jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele de ordin constituțional ale deciziilor sale. Prin urmare, Curtea a reținut că incidența efectelor deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia — cauze *pendinte*, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, dispoziții constituționale pe care se întemeiază expresia obligativității *erga omnes* a interpretării și soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional, care implică obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții, la situațiile concrete în care normele constatate neconstituționale au incidență (a se vedea și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

49. Invocând jurisprudența sa anterioară, respectiv Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 61, Curtea a reținut că art. 147 din Constituție este, în privința normelor procedurale, de imediată aplicare, având caracter sancționatoriu. Astfel, în interpretarea acestui text constituțional, raportat la normele de procedură civilă, Curtea a constatat că acesta se aplică atât situațiilor *pendinte*, cât și celor ce se vor naște în viitor, sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție

neputând fi condiționată de faptul că procesul civil a fost pornit anterior sau ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017. Curtea a mai reținut că, prin interpretarea dată normei legale criticate de către instanța supremă, prin hotărârea prealabilă pronunțată, contrar celor statuate printr-o decizie a Curții Constituționale, Înalta Curte a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care aceasta trebuie să dea dovadă față de jurisprudența instanței constituționale, a cărei respectare constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept (a se vedea Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016, precitată, paragraful 50). De aceea, interpretarea dată de instanța supremă textelor de lege criticate, care este în mod expres contrară considerentului nr. 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, referitoare la efectele deciziei de constatare a neconstituționalității, este de natură a contraveni efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, iar o înlăturare a acestor efecte, în cauzele deduse soluționării instanțelor de judecată, echivalează cu nerespectarea principiului constituțional al valorii obligatorii și opozabilității *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, consacrată de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

50. De asemenea, Curtea a mai reținut că, având în vedere că decizia de constatare a neconstituționalității face parte, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, din ordinea juridică normativă, realizarea, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, a unui control de constituționalitate implicit al efectelor acestei decizii, prin raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în art. 146 din Legea fundamentală. În acest sens, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), „în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituția României și nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora.”

51. În concluzie, Curtea a reținut că, în ceea ce privește efectele constatării ca neconstituționale a unei soluții legislative cuprinse într-o normă de procedură, respectiv sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv*”, cuprinsă în dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac (...) prevăzute de legea sub care a început procesul*”, dat fiind faptul că, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, anterior citată, paragraful 63, neconstituționalitatea este o sancțiune de drept constituțional care se aplică imediat situațiilor *pendinte*. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că decizia Curții s-ar aplica numai proceselor pornite după publicarea sa, caz în care, în mod evident, hotărârea susceptibilă a fi recurată este pronunțată după publicarea deciziei. Prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă constituie o normă de procedură de natură legală și nu poate restrânge sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție. Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional și s-ar înfrânge în mod indirect efectul imediat și general

obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, într-un stat de drept, toate autoritățile publice, atât în aplicarea, cât și în interpretarea normelor infraconstituționale, trebuie să respecte deciziile Curții Constituționale din moment ce acestea materializează și explicitează exigențele Constituției.

52. Prin aceeași decizie, paragrafele 80-87, Curtea a reținut și încălcarea 147 alin. (4) raportat la art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, referitoare la principiile egalității în drepturi și accesului liber la justiție. În acest sens, Curtea a reținut că negarea dreptului la exercitarea căii de atac a recursului, prin inaplicabilitatea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în configurația dată prin constatarea neconstituționalității sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv*”, pentru o anumită categorie de justițiabili, în funcție de data începerii procesului, este de natură a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, accesul la calea de atac a recursului, punând *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea paragraful 28 din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017).

53. În prezenta cauză se mai formulează o critică de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, dintr-o altă perspectivă, susținându-se că efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 se aplică, în acord cu jurisprudența constantă a Curții în acest sens, cauzelor în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate admisă, precum și cauzelor în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la momentul publicării deciziei de admitere, altele decât cea în care a fost pronunțată decizia Curții Constituționale, soluționate definitiv prin hotărâre judecătorească, în această ipoteză decizia constituind teme al revizuirii, potrivit dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă. Astfel, se susține că decizia de admitere nu este aplicabilă într-o cauză în care nu a fost invocată excepția de neconstituționalitate admisă.

54. Curtea reține că nu se poate pronunța asupra acestor susțineri, din moment ce critica vizează înseși contestarea efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, astfel cum au fost reținute în paragraful 32, nefiind evidențiate motive intrinseci de neconstituționalitate a unei norme legale, critica de neconstituționalitate fiind, din acest punct de vedere, inadmisibilă.

55. În concluzie, în prezenta cauză, față de data invocării prezentelor excepții de neconstituționalitate, care este anterioară pronunțării Deciziei nr. 874 din 18 decembrie 2018, și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

56. Sub acest aspect, Curtea mai reține faptul că, de principiu, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839

din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

57. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1 000 000 lei inclusiv*” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, Curtea reține că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, dat fiind faptul că prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, anterior citată, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, anterior sesizării sale în prezenta cauză.

58. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în motivarea acesteia se susține, în esență, că utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea „dezlegării date chestiunii de drept”, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

59. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că acestea nu reprezintă veritabile motive de neconstituționalitate, pe de o parte, dat fiind faptul că este invocată în mod generic contradicția textelor de lege criticate cu prevederile constituționale. Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în indicarea motivelor de neconstituționalitate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 47/1992, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate a normelor legale fiind posibil doar la sesizare, iar nu din oficiu. Pe de altă parte, motivele de neconstituționalitate ce privesc prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin hotărârea prealabilă a instanței supreme, sunt invocate în legătură indisolubilă cu situația concretă a contrarietății dintre hotărârea prealabilă în cauză și Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și nu pot fi translatate în legătură cu prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care reglementează, cu caracter general, obligativitatea pentru instanțele judecătorești a dezlegării date chestiunilor de drept prin hotărârile prealabile pronunțate de instanța supremă. Mai mult, textul de lege criticat prevede în mod expres, în alin. (4), că decizia pronunțată în cadrul procedurii hotărârii prealabile își încetează obligativitatea la data constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

60. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea „dezlegării date chestiunii de drept”, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că aceasta se referă, în realitate, tot la dispoziția legală interpretată prin hotărârea prealabilă, respectiv la prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, astfel că nu poate fi reținută ca o critică distinctă, în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

61. Pentru aceste considerente, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011).

62. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Annemarie Fleischer în Dosarul nr. 485/85/2016* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Societatea Aden Farm — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 16.425/271/C/2015-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Ioan Sorin Brezaie și Banca Comercială Română — S.A. din București și de Ioan Octavian Bratu în dosarele nr. 131/203/2017, nr. 10.217/306/2015 și nr. 502/306/2016 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, de Societatea Agropiscicola Tei — S.R.L. din Plătărești, județul Călărași, și Marius Rogojinaru în Dosarul nr. 525/116/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și de Lina Roman în Dosarul nr. 437/339/2016 (1.937/2018) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, și al prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepții ridicate de Annemarie Fleischer în Dosarul nr. 485/85/2016* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Societatea Aden Farm — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 16.425/271/C/2015-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Banca Comercială Română — S.A. din București în Dosarul nr. 10.217/306/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și de Societatea Agropiscicola Tei S.R.L. din Plătărești, județul Călărași, și Marius Rogojinaru în Dosarul nr. 525/116/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 973/2002 privind atestarea domeniului public al județului Gorj, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Gorj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 4 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al orașului Bumbesti-Jiu” la Hotărârea Guvernului nr. 973/2002 privind atestarea domeniului public al județului Gorj, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Gorj, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 și 668 bis din 9 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică după cum urmează:

a) poziția nr. 161 se abrogă;

b) următoarele poziții se modifică după cum urmează:

— la poziția nr. 1, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Origine și destinație: km 0+000 (DN 66)—km 5+871 (DJ 665), Lungimea drumului = 5,871 km, Suprafață totală a drumului = 81.884 mp, nr. poduri — 4 buc., nr. podețe — 6 buc., nr. indicatoare de circulație — 7 buc.; I — Str. Gheorghe Dumitrescu—Bumbesti, pe DC 3; Origine și destinație: km 0+000 (DN 66)—km 0+433 (intersecția str. Bumbesti/DC3 cu str. Gheorghe Tătărescu/DS7), Lungimea drumului = 0,433 km,

Suprafață totală a tronsonului = 5.726 mp, Lungime rigolă = 0,433 km, Lungime trotuare = 0,250 km, nr. indicatoare de circulație — 4 buc., nr. cadastral 37887; II — Str. Bumbesti, pe DC 3; Origine și destinație: km 0+0,433 (intersecția str. Gheorghe Dumitrescu-Bumbesti/DC3 cu str. Gh. Tătărăscu/DS7) — km 5+871 (DJ 665), Lungimea drumului = 5,438 km, Suprafață totală a tronsonului = 76.158 mp, nr. poduri — 4 buc., nr. podețe — 6 buc., nr. indicatoare de circulație — 3 buc., nr. cadastral 37888”; coloana 4 va avea următorul cuprins: „1999”; coloana 5 va avea următorul cuprins: „2.548.800,00 lei, din care: I = 187.980 lei și II = 2.360.820 lei”; iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „HCL nr. 26/14.03.2019, I — CF nr. 37887 Bumbesti-Jiu, II — CF nr. 37888 Bumbesti-Jiu”.

— la poziția nr. 10, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Str. Gheorghe Tătărăscu (DS 7); coloana 3 va avea următorul cuprins: „Origine și destinație: km 0+000 (intersecție str. Gheorghe Dumitrescu—Bumbesti/DC3 cu str. Bumbesti/DC3) — km 0+825 (intersecția cu DS 12), Lungimea drumului = 0,825 km, Suprafață totală = 10.037 mp, Lungime rigolă = 1,600 km, nr. indicatoare de circulație — 2 buc., nr. cadastral 37883; coloana 4 va avea următorul cuprins: „1999”; coloana 5 va avea următorul cuprins: „132.000,00 lei”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „HCL nr. 26/14.03.2019; CF nr. 37883 Bumbesti-Jiu”;

— la poziția nr. 18, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Aleea Bradului (DS 15)”; coloana 3 va avea următorul cuprins: „Localitatea Bumbesti-Jiu, județul Gorj, Origine și destinație: km 0+000 (str. Gheorghe Dumitrescu—Bumbesti/DC3) — km 0+114 (proprietăți particulare), Lungimea drumului = 0,114 km, nr. indicatoare de circulație — 2 buc.; Suprafață totală a drumului = 1.354 mp, nr. cadastral 37959”; coloana 4 va avea următorul cuprins: „1999”; coloana 5 va avea următorul cuprins: „12.600 lei”; iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „HCL nr. 26/14.03.2019, CF nr. 37959 Bumbesti-Jiu”;

— la poziția nr. 21, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Aleea Nufărului (DS 18)”; coloana 3 va avea următorul cuprins: „Localitatea Bumbesti-Jiu, județul Gorj, Origine și destinație: km 0+000 (DN 66/str. Parângului) — km 0+162 (DS 19/str. Grigore Alexandru Ghica — Școala jandarmi), Lungimea drumului = 0,162 km, Suprafață totală = 3.470 mp, nr. cadastral 37966”; coloana 4 va avea următorul cuprins: „1999”; coloana 5 va avea următorul cuprins: „12.600 lei”; iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „HCL nr. 26/14.03.2019, CF nr. 37966 Bumbesti-Jiu”;

— la poziția nr. 22, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Str. Grigore Alexandru Ghica (DS 19)”; coloana 3 va avea următorul cuprins: „Localitatea Bumbesti-Jiu, județul Gorj, Origine și destinație: km 0+000 (DN 66/str. Parângului) — km 0+216 (DS 8/str. Jiului), Lungimea drumului = 0,216 km, Lungime

trotuare = 0,438 km, Suprafață totală a drumului = 2.264 mp, nr. indicatoare de circulație — 2 buc.; nr. cadastral 37961”; coloana 4 va avea următorul cuprins: „1999”; coloana 5 va avea următorul cuprins: „46.400 lei”; iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „HCL nr. 26/14.03.2019, CF nr. 37961 Bumbesti-Jiu”;

— la poziția nr. 42, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Localitatea Curtișoara, Bumbesti-Jiu, județul Gorj, Origine și destinație: km 0+000 (DJ 665) — km 0+933 (DV 16), Lungimea drumului = 0,933 km, Suprafață totală = 9.678 mp, nr. cadastral 37956”; coloana 4 va avea următorul cuprins: „1999”; coloana 5 va avea următorul cuprins: „6.786 lei”; iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „HCL nr. 26/14.03.2019, CF nr. 37956 Bumbesti-Jiu”;

— la poziția nr. 53, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Str. Marmura (DV 26)”; coloana 3 va avea următorul cuprins: „Localitatea Tetila, Bumbesti-Jiu, județul Gorj, Origine și destinație: km 0+000 (str. Bumbesti/DC3) — km 0+900 (DC 2A/Colonia ACH), Lungimea drumului = 0,900 km, Suprafață totală = 8.358 mp, nr. cadastral 37958”; coloana 4 va avea următorul cuprins: „1999”; coloana 5 va avea următorul cuprins: „216.000 lei”; iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „HCL nr. 26/14.03.2019, CF nr. 37958 Bumbesti-Jiu”;

— la poziția nr. 177, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Școala Gimnazială nr. 1 Bumbesti-Jiu”; coloana 3 va avea următorul cuprins: „Localitatea Bumbesti-Jiu, Str. Grigore Alexandru Ghica nr. 2, județul Gorj, Clădire școală P+1 (C1): suprafață construită la sol — 634 mp, suprafață construită desfășurată — 1.268 mp, nr. cadastral 37636 — C1; Clădire școală (C2): suprafață construită la sol — 971 mp, suprafață construită desfășurată — 971 mp, nr. cadastral 37636 — C2; Sală de sport P+1 (C3): suprafață construită la sol — 245 mp; suprafață construită desfășurată — 308 mp, nr. cadastral 37636 — C3; Club elevi P+1 (C4): suprafață construită la sol — 636 mp; suprafață construită desfășurată — 1.272 mp, nr. cadastral 37636 — C4; Suprafață teren intravilan aferent — 11.995 mp, din care spații verzi — 500 mp; Împrejmuire — 419 ml; Vecinătăți: N — Aleea Merișorilor, S — str. Grigore Alexandru Ghica, E — Str. Jiului și domeniul public al orașului Bumbesti-Jiu, V — Str. Trandafirilor și domeniul privat al orașului Bumbesti-Jiu; nr. cadastral 37636, Tarla — 24, 26, Parcelă — 380, 381, 383, 395, 397; Atelier școală: suprafață construită la sol — 296 mp; suprafață construită desfășurată — 296 mp, nr. cadastral 35574 — C1; Suprafață teren intravilan aferent — 1.823 mp, nr. cadastral 35574, Parcela 396; Suprafață totală teren = 13.818 mp; coloana 4 va avea următorul cuprins: „1999/1965 — Club elevi”; coloana 5 va avea următorul cuprins: „4.069.135,68 lei”; iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „HCL nr. 26/14.03.2019, CF nr. 37636 Bumbesti-Jiu, 37636 — C1, 37636 — C2, 37636 — C3, 37636 — C4; CF 35574 Bumbesti-Jiu, 35574 — C1”.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci

București, 3 iulie 2019.

Nr. 471.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2019 al Societății Naționale „Aeroportul Internațional
Timișoara — Traian Vuia” — S.A., aflată sub autoritatea
Ministerului Transporturilor**

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2019 nr. 50/2019, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc
Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 9 iulie 2019.
Nr. 493.

ANEXĂ*

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
SOCIETATEA NAȚIONALĂ „AEROPORTUL INTERNAȚIONAL TIMIȘOARA — TRAIAN VUIA” — S.A.
Ghiroda, str. Aeroport nr. 2, județul Timiș
Cod unic de înregistrare: 11178217
Nr. 1.870/21.03.2019

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2019**

		mii lei		
INDICATORI		Nr. rd.	Propuneri an curent (2019)	
0	1	2	3	4
I.	VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	55.500,00	
	1 Venituri totale din exploatare, din care:	2	55.325,00	
	a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3		
	b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4		
	2 Venituri financiare	5	175,00	
	3 Venituri extraordinare	6		
II.	CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	49.270,45	
	1 Cheltuieli de exploatare, din care:	8	48.010,45	
	A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	25.467,00	
	B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	1.861,00	
	C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	15.399,45	
	C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	14.414,00	
	C1 ch. cu salariile	13	12.100,00	
	C2 bonusuri	14	2.314,00	
	C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	0,00	
	cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16		
	C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	695,45	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2019)
0	1	2	3	4
		C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	18	290,00
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	5.283,00
	2	Cheltuieli financiare	20	1.260,00
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	6.229,55
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	1.010,00
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	5.219,55
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	0,00
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plăți dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	5.219,55
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	522,00
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	2.870,78
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	2.296,62
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	574,16
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	2.348,78
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	0,00
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	0,00
	a)	cheltuieli materiale	38	0,00
	b)	cheltuieli cu salariile	39	0,00
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	0,00
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	0,00
	e)	alte cheltuieli	42	0,00
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	34.823,25
	1	Alocații de la buget	44	6.747,08
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	34.603,71
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	260
	2	Nr.mediu de salariați total	49	240
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.154 din Anexa 2)	50	4.607,64
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala,recalculat cf.Legii anuale a bugetului de stat(Rd.155 din Anexa 2)	51	4.607,64
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	230,52
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	230,52
	7	productivitatea muncii in unitati fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite / persoana)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	887,76
	9	Plăți restante	56	0,00
	10	Creanțe restante	57	1.370,00

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea transmiterii unor bunuri aparținând domeniului privat al statului, aflate în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferente infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Plot 42 din județul Galați

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 303.268/2019 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Plot 42 din județul Galați, în proprietatea acestei organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezoluției prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea bunurilor din infrastructura secundară de irigații, prevăzute în anexă, se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului ordin aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra bunurilor preluate de către organizația utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzută la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către această organizație a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 12 iulie 2019.
Nr. 386.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații, aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Plot 42 din județul Galați

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MF alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (lei)
1.	1.8.12/INVPPS-29710731-2019	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Plot 42 Sediul: municipiul Galați, Str. Frunzei nr. 105, cartier Siderurgiştilor Vest, bl. 4C, sc. 3, ap. 57, județul Galați Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 644/11.06.2019 CIF 41262262	Rețea conducte îngropate aferentă Plot 42	Lungime totală — 48.204 m, din care: — antene — 30.024 m — conducte principale — 14.220 m — conducte secundare — 3.960 m	UAT Slobozia Conachi, județul Galați	56.477

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

Nr. 901 din 6 iunie 2019

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

Nr. 2.460 din 1 iulie 2019

ORDIN

pentru abrogarea alin. 2 al art. 10 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 125/2014 privind scutirea de la plată a unor debite provenite din pensii și procedura de efectuare a restituirilor, aprobate prin Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului finanțelor publice nr. 2.073/1.623/2014

Având în vedere:

— Referatul Direcției Asigurări Sociale nr. 729/DAS din 13.05.2019;

— Sentința civilă nr. 313 din 17.10.2016 a Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 620/33/2016, rămasă definitivă,

în temeiul art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și justiției sociale și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. 1. — La articolul 10 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 125/2014 privind scutirea de la plată a unor debite provenite din pensii și procedura de efectuare a restituirilor, aprobate prin Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al

ministrului finanțelor publice nr. 2.073/1.623/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 3 decembrie 2014, alineatul 2 se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 19 aprilie 2019, se face următoarea rectificare:

— la art. I pct. 10 [cu referire la art. 13 alin. (1) lit. I) din Legea nr. 52/2011], în loc de: „— *clasa 9140*” se va citi: „— *clasa 9104*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

